

Matthew Tree i Àlex Hernández, en plena presentació. / X.C.

Tree situa la primera novel·la d'Àlex Hernández en el camí de Burroughs i Hunter S. Thompson

«Màscares de nit» es va presentar ahir a La Llibreria, de Girona

XAVIER CASTILLÓN / Girona

● Segons Matthew Tree, hi ha poca literatura de drogues en català com correspon a «l'ensucrament de la imatge de Catalunya». Una excepció és *Màscares de nit* (Pagès Editors), la primera novel·la del pe-

riodista i escriptor Àlex Hernández, que Tree va presentar ahir a La Llibreria, de Girona. Segons Tree, Hernández connecta en aquest llibre amb clàssics com ara *Junkie*, de William Burroughs, i *Por i fàstic a Las Vegas*, de Hunter S. Thompson.

De fet, Matthew Tree es va referir a *Màscares de nit* —que va guanyar el premi Ciutat de Mollerussa amb el títol *Oblidades a les golfes*— amb un altre títol alternatiu: *Por i fàstic a Platja d'Aro*. De fet, la novel·la d'Hernández comparteix amb el clàssic de Thompson una certa dimensió autobiogràfica. Tot i que, com va dir Tree, que «l'Àlex hagi estat uns anys drogant-se com un cabró no ens importa en absolut». El protagonista no es diu Àlex, sinó Pau: un jove que viu intensament els ambients noctàmbuls de la Costa Brava a principi dels noranta.

També va remarcar Tree

que la visió que ofereix Hernández del món de les drogues és «amoral; no immoral ni, gràcies a Déu, moralista». Això sí, l'escriptor anglocatalà també va aclarir que aquest llibre parla de drogues, però no només de drogues, sinó també i sobretot de l'«hedonisme natural» que practiquen uns personatges que són bàsicament «persones normals, no escriptors malleits, ni lletraferits». Són persones que «no obren ni un sol llibre al llarg de la història, i això resulta refrescant, perquè reflecteix almenys el 50 per cent de la població catalana». Tree va recomanar el llibre «a tots

els estudiants de secundària i als joves en general, perquè comprovaran que, en català, també es poden llegir coses molt properes a la seva realitat». I també el va recomanar als turistes que visiten la Costa Brava, perquè ampliin la seva visió parcial dels costums autòctons i vegin «com viuen realment els catalans».

Tree també va destacar de *Màscares de nit* la seva manca de pretensiositat literària, i li va aplicar l'adjectiu anglès «*remarkable*». A falta d'una traducció més exacta, va intentar descriure'l en català com «notable, especial, original i, sobretot, creïble».